Calcul Numeric

Cursul 2

2019

Definiție

X se numește spațiu vectorial (spațiu liniar)

$$+: X \times X \to X \text{ si } : K \times X \to X, \qquad (K = \mathbb{R})$$

astfel încât (X, +) este un grup comutativ:

$$a + b = b + a$$
, $\forall a,b \in X$ – comutativitate,

$$(a + b) + c = a + (b + c)$$
, $\forall a,b,c \in X$ – asociativitate,

$$\exists 0 \in X \text{ a. î. } a + 0 = 0 + a = a, \ \forall a \in X \text{ - element neutru},$$

$$\forall a \in X, \exists -a \in X \text{ a.i. } a + (-a) = (-a) + a = 0 - \text{element opus.}$$

iar pentru operația de înmulțire cu scalari au loc relațiile:

$$\lambda(a+b) = \lambda a + \lambda b, \forall \lambda \in K, \forall a,b \in X,$$

$$(\lambda + \mu) a = \lambda a + \mu a, \forall \lambda, \mu \in K, \forall a \in X,$$

$$\lambda(\mu a) = (\lambda \mu)a, \forall \lambda, \mu \in K, \forall a \in X,$$

$$\exists 1 \in K \text{ astfel încât } 1 \cdot a = a, \forall a \in X.$$

Definiție

Fie X un spațiu liniar. Spunem că vectorii $x_1, x_2, ..., x_p \in X$ sunt *liniar independenți* dacă:

$$\alpha_1 x_1 + \alpha_2 x_2 + ... + \alpha_p x_p = 0 \Rightarrow \alpha_1 = \alpha_2 = ... \alpha_p = 0, \alpha_i \in K$$

Spaţiul vectorial X este finit dimensional dacă există p vectori liniar independenți în X, x_1 , x_2 , ..., $x_p \in X$, și orice mulțime de q elemente din X cu q > p este liniar dependentă. În acest caz dimensiunea spaţiului X este p (dim X = p).

Fie spaţiul vectorial X finit dimensional cu dim X = p. Orice sistem de p vectori liniar independenţi din X se numeşte bază a spaţiului X.

Fie $x_1, x_2, ..., x_p \in X$ o bază pentru spațiul X. Atunci pentru $\forall x \in X$, \exists unice constantele $\alpha_1, \alpha_2, ..., \alpha_p \in K$ astfel încât

$$x = \alpha_1 x_1 + \alpha_2 x_2 + ... + \alpha_p x_p = \sum_{i=1}^{p} \alpha_i x_i$$
.

 \mathbb{R}^n este un spațiu vectorial finit dimensional, dim $\mathbb{R}^n = n$ cu baza canonică:

$$e_{1} = \begin{pmatrix} 1 \\ 0 \\ \vdots \\ 0 \end{pmatrix}, e_{2} = \begin{pmatrix} 0 \\ 1 \\ \vdots \\ 0 \end{pmatrix}, \dots, e_{k} = \begin{pmatrix} 0 \\ 0 \\ \vdots \\ 1 \\ \vdots \\ 0 \end{pmatrix} - \operatorname{poziția}_{k}, \dots, e_{n} = \begin{pmatrix} 0 \\ 0 \\ \vdots \\ 1 \end{pmatrix}$$

Calcul matricial

Fie matricea $A \in \mathbb{R}^{m \times n}$:

$$A = \begin{pmatrix} a_{11} & \dots & a_{1n} \\ \vdots & \ddots & \vdots \\ a_{m1} & \dots & a_{mn} \end{pmatrix} , \quad A = \left(a_{ij}\right)_{i=1\dots m, j=1\dots n}$$

Se definește *matricea transpusă*:

$$A^{T} = \begin{pmatrix} a_{11} & \dots & a_{m1} \\ \vdots & \ddots & \vdots \\ a_{1n} & \dots & a_{mn} \end{pmatrix}, A^{T} = \left(a_{ji}\right)_{i=1...m,j=1...n} \in \mathbb{R}^{n \times m}$$

Pentru matricea:

$$A \in \mathbb{C}^{m \times n}, A = \left(a_{ij}\right)_{\substack{i=1...m \ j=1...n}}$$

se definește matricea adjunctă A^H :

$$A^{H} = \overline{A^{T}} = \left(\overline{a_{ji}}\right)_{\substack{j=1...n\\i=1...m}}$$

$$A = \begin{pmatrix} a_{11} & \dots & a_{1n} \\ \vdots & \ddots & \vdots \\ a_{m1} & \dots & a_{mn} \end{pmatrix}, \qquad A^H = \begin{pmatrix} \overline{a_{11}} & \dots & \overline{a_{m1}} \\ \vdots & \ddots & \vdots \\ \overline{a_{1n}} & \dots & \overline{a_{mn}} \end{pmatrix}$$

Pentru $A \in \mathbb{R}^{m \times n}$ matricea adjunctă coincide cu transpusa, $A^H = A^T$.

Fie vectorul $x \in \mathbb{R}^n$, acesta este considerat vector coloană, $x \in \mathbb{R}^{n \times 1}$:

$$x = \begin{pmatrix} x_1 \\ x_2 \\ \vdots \\ x_n \end{pmatrix} \implies x^T = (x_1 \ x_2 \cdots x_n)$$

Dacă facem înmulțirea matricială Ae_j obținem coloana j a matricii A:

$$Ae_{j} = \begin{pmatrix} a_{11} & \dots & a_{1n} \\ \vdots & \ddots & \vdots \\ a_{m1} & \dots & a_{mn} \end{pmatrix} \begin{pmatrix} \mathbf{0} \\ \vdots \\ \mathbf{1}_{poziția j} \\ \vdots \\ \mathbf{0} \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} a_{1j} \\ a_{2j} \\ \vdots \\ a_{mj} \end{pmatrix}$$

 Ae_j este coloana j a matricii A, j=1,...,n; $e_i^T A$ este linia i a matricii A, i=1,...,m.

Fie vectorii x, y, cu ajutorul lor definim produsele scalare în \mathbb{C}^n și \mathbb{R}^n :

$$x = \begin{pmatrix} x_1 \\ x_2 \\ \vdots \\ x_n \end{pmatrix} \in \mathbb{C}^n , y = \begin{pmatrix} y_1 \\ y_2 \\ \vdots \\ y_n \end{pmatrix} \in \mathbb{C}^n$$

$$(x,y) = \sum_{i=1}^{n} x_{i} \overline{y_{i}} = y^{H} x = (\overline{y_{1}} \overline{y_{2}} \cdots \overline{y_{n}}) \begin{pmatrix} x_{1} \\ x_{2} \\ \vdots \\ x_{n} \end{pmatrix}$$

$$x = \begin{pmatrix} x_1 \\ x_2 \\ \vdots \\ x_n \end{pmatrix} \in \mathbb{R}^n, y = \begin{pmatrix} y_1 \\ y_2 \\ \vdots \\ y_n \end{pmatrix} \in \mathbb{R}^n$$

$$(x,y) = \sum_{i=1}^{n} x_i y_i = y^T x = (y_1 \ y_2 \cdots y_n) \begin{pmatrix} x_1 \\ x_2 \\ \vdots \\ x_n \end{pmatrix}$$

Proprietățile matricii A^H

Proprietăți ale matricii A^T

1.
$$(A + B)^H = A^H + B^H$$

2.
$$(A^H)^H = A$$

3.
$$(AB)^H = B^H A^H$$

4.
$$(A^{-1})^H = (A^H)^{-1}$$

$$(A + B)^T = A^T + B^T$$

$$(A^T)^T = A$$

$$(AB)^T = B^T A^T$$

$$(A^{-1})^T = (A^T)^{-1}$$

Propoziție

Fie $A \in \mathbb{C}^{m \times n}$, $x \in \mathbb{C}^n$, $y \in \mathbb{C}^m$ atunci:

$$(Ax,y)_{\mathbb{C}^m} = (x,A^Hy)_{\mathbb{C}^n}.$$

Pentru cazul real avem:

$$A \in \mathbb{R}^{m \times n}, x \in \mathbb{R}^{n}, y \in \mathbb{R}^{m} \Rightarrow (Ax, y)_{\mathbb{R}^{m}} = (x, A^{T}y)_{\mathbb{R}^{n}}$$

Demonstrație

$$(Ax, y) = y^H (Ax) = y^H A x = y^H (A^H)^H x =$$

= $(A^H y)^H x = (x, A^H y).$

Tipuri de matrici

Definiții

O matrice $A \in \mathbb{R}^{n \times n}$ se numeşte *simetrică* dacă $A = A^T$.

O matrice $A \in \mathbb{C}^{n \times n}$ se numește *autoadjunctă* dacă $A = A^H$.

O matrice $A \in \mathbb{C}^{n \times n}$ se numește *unitară* dacă $A^H A = A A^H = I_n$.

O matrice $A \in \mathbb{C}^{n \times n}$ se numește *ortogonală* dacă

$$A^T A = A A^T = I_n.$$

O matrice $A \in \mathbb{C}^{n \times n}$, $A = (a_{ij})$ se numește matrice triunghiulară inferior (sau inferior triunghiulară) dacă $a_{ij} = 0$ pentru j > i

$$A = \begin{pmatrix} a_{11} & 0 & 0 & \cdots & 0 & 0 \\ a_{21} & a_{22} & 0 & \cdots & 0 & 0 \\ a_{31} & a_{32} & a_{33} & \cdots & 0 & 0 \\ \vdots & & & & & \\ a_{(n-1)1} & a_{(n-1)2} & a_{(n-1)3} & \cdots & a_{(n-1)(n-1)} & 0 \\ a_{n1} & a_{n2} & a_{n3} & \cdots & a_{n(n-1)} & a_{nn} \end{pmatrix}$$

O matrice $A \in \mathbb{C}^{n \times n}$, $A = (a_{ij})$ se numește matrice triunghiulară superior (sau superior triunghiulară) dacă $a_{ij} = 0$ pentru j < i

$$A = \begin{pmatrix} a_{11} & a_{12} & a_{13} & \cdots & a_{1(n-1)} & a_{1n} \\ 0 & a_{22} & a_{23} & \cdots & a_{2(n-1)} & a_{2n} \\ 0 & 0 & a_{33} & \cdots & a_{3(n-1)} & a_{3n} \\ \vdots & & & & & \\ 0 & 0 & 0 & \cdots & a_{(n-1)(n-1)} & a_{(n-1)n} \\ 0 & 0 & 0 & \cdots & 0 & a_{nn} \end{pmatrix}$$

Notăm cu I_n matricea unitate:

$$I_{n} \in \mathbb{R}^{n \times n}, I_{n} = \begin{pmatrix} 1 & 0 & 0 & \cdots & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 0 & \cdots & 0 & 0 \\ \vdots & & & & & \\ 0 & 0 & 0 & \cdots & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & \cdots & 0 & 1 \end{pmatrix}$$

Matrice diagonală $D=\operatorname{diag}[d_1, d_2,...,d_n]$

$$D \in \mathbb{R}^{n \times n} , D = egin{pmatrix} d_1 & 0 & 0 & \cdots & 0 & 0 \ 0 & d_2 & 0 & \cdots & 0 & 0 \ dots & & & & & \ 0 & 0 & 0 & \cdots & d_{n-1} & 0 \ 0 & 0 & 0 & \cdots & 0 & d_n \end{pmatrix}$$

Norme

Definiție

Fie X un spațiu vectorial real. Se numește normă aplicația:

$$\|.\|: X \to \mathbb{R}_+$$

care îndeplinește condițiile:

$$(1) ||x|| \ge 0; ||x|| = 0 \iff x = 0;$$

$$(2) ||x+y|| \le ||x|| + ||y||, \forall x, y \in X;$$

(3)
$$\|\lambda x\| = |\lambda| \|x\|, \forall x \in X, \forall \lambda \in \mathbb{R}.$$

Vom numi *norme vectoriale* normele definite pe spațiile $X = \mathbb{C}^n$ sau \mathbb{R}^n .

Exemple

Fie spațiile vectoriale \mathbb{C}^n sau \mathbb{R}^n . Pe aceste spații următoarele aplicații sunt norme vectoriale:

$$\|x\|_{1} = \sum_{i=1}^{n} |x_{i}|;$$
 $\|x\|_{2} = \sqrt{\sum_{i=1}^{n} |x_{i}|^{2}};$
 $\|x\|_{\infty} = \max\{|x_{i}|, i = 1..n\}.$

Dacă $\|\cdot\|_{r}$ este o normă vectorială şi $P \in \mathbb{R}^{n \times n}$ este o matrice nesingulară atunci aplicația:

$$\|\cdot\|_P:\mathbb{R}^n\to\mathbb{R},\qquad \|x\|_P=\|Px\|_{_{\boldsymbol{v}}}$$

este de asemenea o normă vectorială.

Definiție

Se numește produs scalar în spațiul vectorial X aplicația:

$$(\cdot,\cdot):X\times X\to K$$

care satisface condițiile:

(a)
$$(x,x) \ge 0, \forall x \in X, (x,x) = 0 \Leftrightarrow x = 0;$$

(b)
$$(x,y)=\overline{(y,x)}, \forall x,y \in X$$

(c)
$$(\lambda x, y) = \lambda(x, y), \forall x, y \in X, \forall \lambda \in K$$

(d)
$$(x+y,z)=(x,z)+(y,z), \forall x,y,z \in X$$
.

Inegalitatea lui Cauchy-Buniakovski-Schwarz:

$$|(x,y)| \le \sqrt{(x,x)}\sqrt{(y,y)} \quad \forall x,y \in X$$

Într-un spațiu vectorial dotat cu produs scalar se poate induce o normă numită euclidiană:

$$||x||_2 = |x| := \sqrt{(x,x)}.$$

Reamintim definiția produselor scalare pe \mathbb{C}^n și pe \mathbb{R}^n introduse anterior:

$$(x,y)_{\mathbb{C}^n} = \sum_{i=1}^n x_i \overline{y_i}$$
, $(x,y)_{\mathbb{R}^n} = \sum_{i=1}^n x_i y_i$

Obținem norma euclidiană (valabilă în ambele spații \mathbb{C}^n și \mathbb{R}^n):

$$||x||_2 = |x| = \sqrt{\sum_{i=1}^n |x_i|^2}.$$

Norme matriciale

Definiție

Aplicația $\|\cdot\|: \mathbb{R}^{n \times n} \to \mathbb{R}$ se numește *normă matricială* dacă:

$$(1) ||A|| \ge 0 \; \forall \; A \in \mathbb{R}^{n \times n} \; ; \; ||A|| = 0 \; \Leftrightarrow \; A = 0.$$

$$(2) \|\alpha A\| = |\alpha| \|A\|, \forall \alpha \in \mathbb{R}, \forall A \in \mathbb{R}^{n \times n}.$$

$$(3) ||A + B|| \le ||A|| + ||B||, \forall A, B \in \mathbb{R}^{n \times n}.$$

$$(4) ||A * B|| \le ||A|| \cdot ||B||, \forall A, B \in \mathbb{R}^{n \times n}.$$

Exemple

Norma Frobenius definită de relația $\|A\|_F = \sqrt{\sum_{i=1}^n \sum_{j=1}^n \left|a_{i\,j}\right|^2}$ este o normă matricială.

Aplicația $||A||_{\max} = \max\{|a_{ij}|; i = 1,...,n, j = 1,...,n\}$ <u>NU</u> este o normă matricială.

Pentru n = 2 fie:

$$A = \begin{pmatrix} \frac{1}{\sqrt{2}} & -\frac{1}{\sqrt{2}} \\ \frac{1}{\sqrt{2}} & \frac{1}{\sqrt{2}} \end{pmatrix}, B = A^{T} = \begin{pmatrix} \frac{1}{\sqrt{2}} & \frac{1}{\sqrt{2}} \\ -\frac{1}{\sqrt{2}} & \frac{1}{\sqrt{2}} \end{pmatrix}$$

$$A * B = I_{2}, ||A||_{\max} = ||B||_{\max} = \frac{1}{\sqrt{2}}$$

$$||A * B||_{\max} = 1 > ||A||_{\max} \cdot ||B||_{\max} = \frac{1}{2}.$$

Norme matriciale naturale

 $-\|\cdot\|_{v}:\mathbb{R}^{n}\to\mathbb{R}_{+}$ o normă vectorială $\to\|\cdot\|_{i}:\mathbb{R}^{n\times n}\to\mathbb{R}_{+}$ normă matricială naturală sau indusă.

$$||A||_{i} = \max\{\frac{||Ax||_{v}}{||x||_{v}}; x \in \mathbb{R}^{n}, x \neq 0\}$$

Definiții echivalente:

$$||A||_{i} = \max\{||Ax||_{v} ; x \in \mathbb{R}^{n}, ||x||_{v} \le 1\}$$

= $\max\{||Ax||_{v} ; x \in \mathbb{R}^{n}, ||x||_{v} = 1\}$

 $\|A\|_{\mathbf{i}}$ se numește *normă matricială naturală* sau *normă indusă* de norma vectorială $\|\cdot\|_{\mathbf{v}}$

Avem următoarea relație:

$$||Ax||_{\mathbf{v}} \leq ||A||_{\mathbf{i}} ||x||_{\mathbf{v}}, \forall A \in \mathbb{R}^{n \times n}, \forall x \in \mathbb{R}^{n}.$$

Norma Frobenius $\|\cdot\|_F$ nu este o normă naturală.

$$||I_n||_{i} = \max\{\frac{||I_n x||_{v}}{||x||_{v}}; x \neq 0\} = 1, \forall ||\cdot||_{i},$$

$$||I_n||_F = (1+1+\cdots+1)^{\frac{1}{2}} = \sqrt{n} \neq 1$$
 pentru $n \geq 2$.

Pentru $\|x\|_1 = \sum_{i=1}^n |x_i|$ norma matricială indusă este:

$$||A||_1 = \max\{\sum_{i=1}^n |a_{ij}|; j=1,2,\ldots,n\}$$

Pentru $||x||_{\infty} = \max\{|x_i|; i = 1,...,n\}$ norma matricială indusă este:

$$||A||_{\infty} = \max\{\sum_{j=1}^{n} |a_{ij}|; i = 1, 2, ..., n\}.$$

- $\|\cdot\|_v$ și $\|\cdot\|_{v,P}$ - norme vectoriale $\to \|\cdot\|_i$ și respectiv $\|\cdot\|_{i,P}$ normele matriciale induse

$$||x||_{\mathbf{v},\mathbf{P}} = ||Px||_{\mathbf{v}} \rightarrow ||A||_{\mathbf{i},\mathbf{P}} = ||PAP^{-1}||_{\mathbf{i}}$$

Valori și vectori proprii

Definiții

Fie $A \in \mathbb{R}^{n \times n}$. Se numește *valoare proprie* (*autovaloare*) a matricii A un număr complex $\lambda \in \mathbb{C}$ pentru care există un vector nenul $x \in \mathbb{C}^n$, $x \neq 0$ a.î.:

$$Ax = \lambda x$$
.

Vectorul x se numește *vector propriu* (*autovector*) asociat val. proprii λ .

$$Ax = \lambda x \iff (\lambda I_n - A)x = 0, x \neq 0 \iff \det(\lambda I_n - A) = 0$$

 \rightarrow Matricea $\lambda I_n - A$ este singulară.

Polinomul:

$$p_A(\lambda) = \det(\lambda I_n - A) = \lambda^n - a_1 \lambda^{n-1} - a_2 \lambda^{n-2} - \dots - a_{n-1} \lambda - a_n$$

se numește *polinom caracteristic* asociat matricii A .

 \rightarrow grad $p_A = n \rightarrow$ are n rădăcini care sunt valorile proprii ale matricii A.

Se numește *rază spectrală* a matricii *A*:

$$\rho(A) = \max\{|\lambda_i|, i = 1,...,n, \lambda_i - \text{valorile proprii ale matricii } A\}$$

$$\|x\|_2 = \sqrt{\sum_{i=1}^n |x_i|^2}$$
 norma indusă este

$$||A||_2 = |A| = \sqrt{\rho(A^T A)}$$
 se numeşte *norma spectrală*.

Propoziția 1

Fie | · | o normă matricială naturală. Atunci:

$$\rho(A) \leq |A|, \forall A \in \mathbb{R}^{n \times n}$$
.

Fie $A \in \mathbb{R}^{n \times n}$, $\{A^k\}$ un şir de matrici.

$$A^k \to 0_{n \times n}, k \to \infty \iff ||A^k|| \to 0, k \to \infty.$$

Propoziția 2

Fie $A \in \mathbb{R}^{n \times n}$. Atunci:

$$A^k \to 0, k \to \infty \Leftrightarrow \rho(A) < 1.$$

Dacă există o normă matricială naturală pentru care ||A|| < 1 atunci:

$$A^k \to 0$$
 pentru $k \to \infty$.

$$(n=1 \rightarrow a \in \mathbb{R}, a^k \rightarrow 0 \text{ pentru } k \rightarrow \infty \iff |a| < 1.)$$

Propoziția 3

Fie $A \in \mathbb{R}^{n \times n}$. Seria $\sum_{k=0}^{\infty} A^k$ converge dacă și numai dacă raza

spectrală a matricii A este subunitară:

$$\sum_{k=0}^n A^k = S \iff \rho(A) < 1.$$

Dacă există o normă a matricii A astfel încât ||A|| < 1 atunci seria converge. În cazul convergenței avem :

$$\sum_{k=0}^{\infty} A^{k} = S = (I - A)^{-1}.$$

Propoziția 4

Fie $A \in \mathbb{R}^{n \times n}$ pentru care există o normă matricială naturală astfel ca ||A|| < 1. Atunci există matricile $(I_n \pm A)^{-1}$ și avem evaluările:

$$\frac{1}{1+||A||} \le ||(I\pm A)^{-1}|| \le \frac{1}{1-||A||}.$$

Numere în format binar

În 1985 IEEE a publicat un raport numit Binary Floating Point Arithmetic Standard 754-1985 și o actualizare în 2008 IEEE 754-2008 care furnizează standarde pentru numere în virgulă mobilă binare și decimale, formate de interschimbare a tipului de date, algoritmi de rotunjire aritmetică, tratarea excepțiilor. Aceste standarde sunt respectate de toți fabricanții de calculatoare care folosesc arhitectura în virgulă mobilă.

O reprezentare binară pe 64 de biți a unui număr real se face în felul următor: primul bit este bitul de semn, următorii 11 biți reprezintă exponentul c iar următorii 52 de biți conțin informații despre partea fracționară, f, numită și mantisă $(-1)^s 2^{c-1023} (1+f)$.

[27.5664062499999982236431605997495353221893310546875, 27.5664062500000017763568394002504646778106689453125).

Cel mai mic număr pozitiv care poate fi reprezentat este cu s = 0, c = 1, f = 0 adică

$$z = 2^{-1022}(1+0) \approx 0.22251 \times 10^{-307}$$

iar cel mai mare este pentru $s = 0, c = 2046, f = 1 - 2^{-52}$

$$Z = 2^{1023}(2 - 2^{-52}) \approx 0.17977 \times 10^{309}$$
.

Numerele care apar în calcule și sunt mai mici decât z sunt setate în general la 0 (*underflow*) iar cele mai mari decât Z duc, de obicei, la oprirea calculelor (*overflow*).

Se observă că numărul 0 are două reprezetări: s = 0, c = 1, f = 0 și s = 1, c = 1, f = 0.

Reprezentarea zecimală

$$\pm 0.d_1d_2...d_k \times 10^n \quad 1 \le d_1 \le 9 , \quad 0 \le d_i \le 9, \quad i = 2,...,k$$

reprezentarea zecimală folosind k cifre. Orice număr real y:

$$y = 0.d_1d_2...d_kd_{k+1}d_{k+2}...\times 10^n$$

poate fi reprezntat folosind k cifre printr-o simplă trunchiere

$$fl(y) = 0.d_1d_2...d_k \times 10^n$$
.

O altă metodă de a obține o reprezentare cu k cifre este prin rotunjire:

$$fl(y) = 0.\delta_1 \delta_2 ... \delta_k \times 10^n$$

Dacă $d_{k+1} \ge 5$ se adaugă I la d_k pentru a obține fl(y) (round up), altfel se face trunchierea la k cifre (round down).

Un număr r^* aproximează numărul r cu t cifre exacte dacă t este cel mai mare intreg nenegativ pentru care:

$$\frac{\left|r-r^*\right|}{\left|r\right|} \leq 5 \times 10^{-t} .$$

În cazul trunchierii avem

$$\left|\frac{y-fl(y)}{y}\right| \leq 10^{-k+1}$$

iar când se face rotunjirea:

$$\left|\frac{y-fl(y)}{y}\right| \leq 0.5 \times 10^{-k+1}.$$

Operațiile elementare

$$x +_{c} y = fl(fl(x) + fl(y))$$

$$x -_{c} y = fl(fl(x) - fl(y))$$

$$x \times_{c} y = fl(fl(x) \times fl(y))$$

$$x \div_{c} y = fl(fl(x) \div fl(y))$$

Surse de erori în calculule numerice

- 1. Erori în datele de intrare:
 - măsurători afectate de erori sistematice sau perturbații temporare,
 - erori de rotunjire: 1/3, π , 1/7,...
- 2. Erori de rotunjire în timpul calculelor:
 - datorate capacității limitate de memorare a datelor, operațiile nu sunt efectuate exact.

3. Erori de discretizare:

- limita unui şir , suma unei serii , funcţii neliniare aproximate de funcţii liniare, aproximarea derivatei unei funcţii
- 4. Simplificări în modelul matematic
 - idealizări, ignorarea unor parametri.
- 5. Erori <u>umane</u> și erori ale bibliotecilor folosite.

Eroare absolută, eroare relativă

a − valoarea exactă,

 \tilde{a} – valoarea aproximativă.

Eroare absolută : a- \tilde{a} sau |a- \tilde{a} | sau $|a-\tilde{a}|$

$$a = \tilde{a} \pm \Delta_a$$
, $|a - \tilde{a}| \leq \Delta_a$

Eroare relativă:
$$a \neq 0$$
 $\frac{a-\tilde{a}}{a}$ sau $\frac{|a-\tilde{a}|}{|a|}$ sau $\frac{|a-\tilde{a}|}{|a|}$

$$\frac{|a-\tilde{a}|}{|a|} \le \delta_a$$
 (δ_a se exprimă, de regulă, în %).

În aproximările 1kg ±5g, 50g±5g erorile absolute sunt egale dar pentru prima cantitate eroarea relativă este 0,5% iar pentru a doua eroarea relativă este 10%.

$$\begin{aligned} a_1 &= \tilde{a}_1 \pm \Delta_{a_1}, a_2 = \tilde{a}_2 \pm \Delta_{a_2}, \\ a_1 &\pm a_2 = (\tilde{a}_1 \pm \tilde{a}_2) \pm \left(\Delta_{a_1} \pm \Delta_{a_2}\right) \\ \Delta_{a_1 + a_2} &\leq \Delta_{a_1} + \Delta_{a_2}. \end{aligned}$$

 a_1 cu eroare relativă δ_{a_1} și a_2 cu eroare relativă δ_{a_2} :

$$a = a_1 * a_2$$
 sau $\frac{a_1}{a_2}$ rezultă $\delta_a = \delta_{a_1} + \delta_{a_2}$.

Condiționare ←→ stabilitate

Condiţionarea unei probleme caracterizează sensibilitatea soluţiei în raport cu perturbarea datelor de intrare, în ipoteza unor calcule exacte (independent de algoritmul folosit pentru rezolvarea problemei).

Fie x datele exacte de intrare, \tilde{x} o aproximație cunoscută a acestora, P(x) soluția exactă a problemei și $P(\tilde{x})$ soluția problemei cu \tilde{x} ca date de intrare. Se presupune că s-au făcut calcule exacte la obținerea soluțiilor P(x) și $P(\tilde{x})$.

O problemă se consideră a fi prost condiționată dacă P(x) și

 $P(\tilde{x})$ diferă mult chiar dacă eroarea relativă $\frac{\|x-\tilde{x}\|}{\|x\|}$ este mică.

Condiționarea numerică a unei probleme este exprimată prin amplificarea erorii relative:

$$k(x) = \frac{\frac{\|P(x) - P(\tilde{x})\|}{\|P(x)\|}}{\frac{\|x - \tilde{x}\|}{\|x\|}} \quad \text{pentru } x \neq 0 \quad \text{si } P(x) \neq 0$$

O valoare mică pentru k(x) caracterizează o problemă bine-condiționată.

Condiționarea este o proprietate locală (se evaluează pentru diverse date de intrare x). O problemă este bine-condiționată dacă este bine-condiționată în orice punct.

Se consideră polinomul Wilkinson:

$$w(x) = (x-1)(x-2)\cdots(x-20) = x^{20} - 210x^{19} + P_{18}(x)$$

Dacă se schimbă coeficientul (-210) al lui x^{19} cu

$$-210 - 2^{-23} = -210.0000001192$$

soluțiile (cu 5 zecimale exacte) noului polinom sunt:

1.00000 2.00000 3.00000 4.00000 5.00000 6.00001 6.99970 8.00727

 $8.91725\ 20.84691\ 10.09527 \pm 0.64350i\ 11.79363 \pm 1.65233i$

 $13.99236 \pm 2.51883i$ $16.73074 \pm 2.81262i$ $19.50244 \pm 1.94033i$

Pentru rezolvarea unei probleme P, calculatorul execută un algoritm \tilde{P} . Deoarece se folosesc numere în virgulă mobilă, calculele sunt afectate de erori:

$$P(x) \neq \tilde{P}(x)$$

Stabilitatea numerică exprimă mărimea erorilor numerice introduse de algoritm, în ipoteza unor date de intrare exacte,

$$||P(x) - \tilde{P}(x)|| \text{ sau } \frac{||P(x) - \tilde{P}(x)||}{||P(x)||}.$$

O eroare relativă de ordinul erorii de rotunjire caracterizează un *algoritm numeric stabil*.

Un algoritm numeric stabil aplicat unei probleme bine condiționate conduce la rezultate cu precizie foarte bună.

Un algoritm \tilde{P} destinat rezolvării problemei P este numeric stabil dacă este îndeplinită una din condițiile:

1. $\tilde{P}(x) \approx P(x)$ pentru orice intrare x;

2. există \tilde{x} apropiat de x, astfel ca $\tilde{P}(x) \approx P(\tilde{x})$

x =datele exacte,

P(x) = soluția exactă folosind date exacte,

 $\tilde{\boldsymbol{P}}(\boldsymbol{x}) = \text{soluția}$,, calculată" folosind algoritmul $\tilde{\boldsymbol{P}}$ cu date exacte de intrare